βραῖοι, ὅτι ὁ Πρόδρομος εἶναι ἐκεῖνος ὁ προφήτης. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐρωτοῦσαν. αὐτὸς δὲ ἀπηλογήθη, καὶ εἶπέν τους. ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος. ἀμὴ μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνος καταπόδιμου, ὁποῦ δὲν εἶμαι ἐγὼ ἄξιος, νὰ λύσω τὸ λουρὶν ἀπὸ τὸ πόδημάτου. ἤγουν, δὲν διώομαι ἐγὼ νὰ καταλάβω πῶς ἐγεννήθη ἐκεῖνος. ἀληθῶς ὑστερώτερα ἐγεννήθη ἀπὸ ἐμένα ὡς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὡς Θεὸς ὁποῦ εἶναι, προτήτερος εἶναι ἀπὸ ἐμένα εἰς τὸν χρόνον τῆς Θεότητος. ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μόνον μὲ νερὸν, ἀμὴ αὐτὸς σᾶς θέλει βαπτίσῃ μὲ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ μὲ πῦρ. αὐτὸς ἔχει εἰς τὸ χέριν του τὸ φτυάρι, καὶ καθαρίζει τὸ ἄχυρον ἀπὸ τὸ σιτάρι. ἤγουν καρδιογνώστης εἶναι ὁ Θεὸς, καὶ ἐγνωρίζει τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ τοὺς δικαίους. καὶ τοὺς μὲν ἁμαρτωλοὺς καταδικάζει εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τοὺς δὲ δικαίους σωνάζει εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Οἱ ἄνθρωποι δὲ ὅλοι ὑπήγαιναν, καὶ ἐρωτοῦσαν αὐτὸν, ὅτι, τί νὰ κάμωμεν νὰ σωθοῦμεν; καὶ ἔλεγέ τους, ὅποιος ἔχει δύο ῥοῦχα, ἂς δώσῃ ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἔχει. καὶ ὅποιος ἔχει πολὺ ψωμὶ, ἂς δίδῃ ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἔχει. ὑπήγαιναν καὶ οἱ κουμερκιάροι, καὶ τὸν ἐρωτοῦσαν, τί νὰ κάμωμεν νὰ σωθοῦμεν; καὶ ἔλεγέ τους, προσέχετε ἀπὸ τὸ ἄδικον, περισσότερον ἀπὸ τὸ δίκαιόν σας μὴν πέρνετε. ἀλλὰ μόνον τὸ διατεταγμένον σας ἐκεῖνο ζητεῖτε. ὑπῆγαν δὲ καὶ στρατιῶται καὶ τὸν ἐρώτησαν, καὶ ἡμεῖς τί νὰ κάμωμεν νὰ σωθοῦμεν; καὶ ἔλεγέ τους. προσέχετε κανένα νὰ μὴν πειράζετε, κανένα νὰ μὴν συκοφαντήσετε. σώνει σας ὁ λοφάσας, νὰ θρέφεσθε. στεκάμενοι οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅλοι ἀπαντεχέχοντες, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστὸς, πάλιν ἀπεκρίθη καὶ εἶπέν τους. δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπολαμβάνετε, ἀλλὰ αὐτὸς, ὁποῦ ἔρχεται. μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, συντυχαίνοντας ὁ Πρόδρομος, ἔφθασε καὶ ὁ Χριστὸς νὰ βαπτισθῇ. τότε ὡσὰν τὸν ἴδεν ὁ Πρόδρομος, εἶπε πρὸς τοὺς ἑβραίους. Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου. ἤγουν αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ σᾶς ἔλεγα, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀληθινοῦ, ὁποῦ ἐπῆρε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἀπάνω του, νὰ τὰς ἐξαλείψῃ. τότε ὑπῆγεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπέτον. ἔλα νὰ μὲ βαπτίσῃς, ὅτι διὰ ταυτὸ ἦλθα. λέγει τον ὁ Πρόδρομος, ἐγὼ ἔχω χρείαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ ἐσένα, ἢ νὰ μαρτυρήσω, καὶ νὰ δεχθῶ ἄλλο βάπτισμα διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἐσὺ ἔρχεσαι νὰ σὲ βαπτίσω ἐγώ; ὁ Ἰορδάνης βλέποντάς σε, ἐγύρισεν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐγὼ νὰ ἀποτολμήσω διὰ νὰ σὲ βαπτίσω; ἐὰν ὁ Μωϋσῆς ἐκεῖνος ὁ θεοπτικώτατος καὶ μέγας προφήτης εὐλαβεῖτο νὰ ἴδῃ πρὸς τὸ πρόσωπόν σου, ἐγὼ πῶς νὰ πιάσω τὴν ἁγίαν σου κορυφὴν μὲ ἁμαρτωλὰ χέρια; χόρτος τῆς γῆς εἶμαι, καὶ πῶς νὰ πλησιάσω πρὸς τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον; ἐσὺ μὲ ἁγίασε Κύριε, ἐσὺ μὲ βάπτισε δέσποτα. ἐσὺ μὲ καθάρισε ἀπὸ τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας. ἀμὴ ἐγὼ δὲν ἀποτολμῶ νὰ σὲ βαπτίσω. λέγει τον ὁ Χριστός. Ἰωάννη, ἄφες τοὺς τοιούτους λόγους. τώρα δὲν εἶναι καιρὸς τῆς τοιαύτης πολυλογίας. οἰκονομίας καιρὸς εἶναι, διὰ τοῦτο ἔγινα ἄνθρωπος. διὰ τοῦτο σάρκα ἐφόρεσα, διὰ τοῦτο πτωχὸς καὶ ταπεινὸς ἐφά-